

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 19. Arnulphus Archiepiscopus Remensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

§. XIX.

Sæculum X.
A. C. 989.

Arnulphus Archiepiscopus Remensis.

Lotharius Rex ex amica filium natura-
lem genuerat nomine Arnulphum, tunc
cum Pater moreretur, Clericis Ecclesiæ
Laudunensis adscriptum. Hic princeps
indignatus, quod Hugoni Capeto regnum
obtigisset, revocato in Franciam Caro-
lo, patruo suo, civitatem Laudunensem
ejusque Episcopum Adalberonem prodi-
dit. Quamobrem in Synodo Episcopo-
rum Galliæ condemnatus est. Sed ecce,
Episcopus Laudunensis e carcere fuga
evadens ad Hugonem se confert, eique Ar-
nulphum reconciliat, cui Rex, ut rebellem
sibi devinciret, Archipræsulatum Remen-
sem, Adalberonis Archiepiscopi obitu
vacantem, contulit. Ceterum Arnulphus
secundum Canonum præscriptum electus
est ab Episcopis illius provinciæ, Clericis
populoque Metropolitanæ congregatis,
Hugone & Roberto Regibus consentien-
tibus, quibus, datis literis, fidem ju-
ravit.

Chro. Virg.
p. 137.

tom. 9. Conc.
p. 734.
Gerbert.
ep. 1.

Verum, non multo post tempore Ca-
rolus Princeps, quodam Presbytero, cui
nomen Adalgerus, civitatem prodente,
Remos capit ipsumque Arnulphum,
quem cum patruo colluisse, & volentem
fuisse custodiæ traditum, plerique suspi-
cati sunt. Ille, ut se purgaret, Excom-
muni-

to. 9. p. 735.

R r 2

muni-

Sæculum X. A.C. 989. municationis Decreto in lucem edito di-
 ris omnibus illos devovit, qui Ecclesiam
 & civitatem Remensem diripuerant, do-
 nec ablata restituerent. Episcopi quo-
 que Provinciæ Remensis, exemplum se-
 cuti, Silvanecti Synodice congregati De-
 cretum condiderunt, quo Ecclesiæ Cathedrales Remensis & Laudunensis interdici-
 cebantur, nam & ista spoliata atque Epi-
 scopus male affectus fuerat. Nomina-
 tim vero anathema dixerunt Adalgero
 Presbytero, proditoris Auctoribus &
 Consciis, donec ad pœnitentiam addu-
 cerentur. Hanc sententiam aliis dein-
 de aliarum provinciarum Episcopis trans-
 miserunt.

At Adalbero Episcopus Laudunensis
 mira vicissitudine hanc civitatem, Du-
 cem Carolum, & Archiepiscopum Arnul-
 phum, qui in ea munimenta se recepe-
 rant, in potestatem Regis Hugonis tra-
 didit. Tunc vero Hugo efficere consti-
 tuit, ut in Arnulphum ab Episcopis sue
 provinciæ canonicè sententia pronuncia-
 retur. Cumque sciret, Hebertum Ill.
 Comitem Veromanduensem legatos Ro-
 mam misisse, qui causam Arnulphi age-
 rent, ipse quoque mense Aug. anno 990.
 nuncios cum mandatis eo delegavit. Ad
 Hebertum vero ideo hæc causa pertine-
 bat, quia Dux Carolus Agnetem ipsius
 propinquam in matrimonium accepe-
 rat.

Conc. Rom.
c. 27. tom. 9.
Conc. p. 737.

rat. (*) Igitur Rex Hugo datis ad Pontificem Maximum literis de perfidia Arnulphi querelas movet. *Is violato sacramento, inquit, quo se mihi obstrinxit, quodque Nobiles & cives mihi præstare compulit, hostibus portas aperuit, cujus rei certissimi testes sunt, Clericosque & populum sibi commissum latrociniis & captivitati objecit. Quod si, ut videri vult, invitatus captus est, cur cives & milites datam fidem violare cogit? cur arma contra nos comparat; cur urbem atque arces munit? si captivus est, cur non patitur se liberari? si liber, redeat ad Regiam meam, quo vocatur. Invitatur ab Episcopis Collegis suis, & respondet, quod nihil ipsis debeat. Tu ergo, qui vices Apostolorum geris, decerne, quid de altero hoc Juda fieri oporteat, ne forte tuo silentio offensi & justo dolore impulsus, urbis excidium, totiusque provinciæ moliamur incendium.*

Episcopi Provinciæ Remensis quoque data ad Papam epistola, jubente ut conjicere est Rege, excusabant, quod longe positi & multitudine tyrannorum oppressi,

R r 3 si,

(*) Hunc Carolum neutiquam libere renunciassse juri suo, sed avitum regnum sibi vindicare omnibus viribus conatum fuisse, exploratum est. Ceterum filium habuit nomine Ludovicum in quo Stirps Carolina extincta est.

Sæculum X. si, non maturius de calamitatibus Eccle-
 A. C. 990. siæ suæ ad Sedem Romanam perscrip-
 sent. Tum de Arnulpho Archiepiscopo
 p. 738. dicunt: *Qui, filius quondam Ecclesiæ Lau-
 dunensis, ejusdem Episcopum perfide cir-
 cumvenit, & civitatem invasit. Pro-
 prium deinde Ecclesiam Remensem cum
 Clericis & populo captivitati addixit.
 Non eum movet nostra invitatio, non Ar-
 chiefiscoporum Fratrum suorum admoni-
 tio, non quod ipse præstitit, juramentum.
 Ipsius vitio complures Ecclesiæ Pastoribus
 suis sunt destitutæ, innumerabiles populi
 sine Episcopali consecratione & benedi-
 ctione pereunt. Condemna ergo, Sancte
 Pater, quem tota Ecclesia condemnavit.
 Tua nobis Auctoritas in Apostatae hujus
 dejectione, & in novi Archiepiscopi Ele-
 ctione suffragetur. Ex hac epistola co-
 gnoscimus, non petiisse Episcopos, ut
 Papa causam hanc Romæ, ubi nec Actor,
 nec Reus erant, judicaret, sed eam in
 ipsis locis secundum Canones finiri per-
 mitteret.*

§. XX.

Initia Gerberti.

Nullius in his turbis majores partes fue-
 re quam Gerberti Abbatis, qui se in
 Archiepiscopatu Remensi Successorem ab
 Gerbert. ep. Adalberone designatum dicebat. Is humi-
 152. Chron. Viri. p. 137. li loco in Aquitania, id est, Alvernia na-
 tus,